

נשים מובילות בטיחות

"אין זה חשוב באמת להחליט בגיל צעיר מאוד מה בדיוק אדם רוצה לעשות כאשר יגדל. חשוב הרבה יותר שתחליטו על דרך שבה אתם רוצים לחיות. אם תהיו ישרים עם עצמכם וישרים עם חבריכם, אם תיקחו חלק במאבקים שטובים לאחרים ולא רק לעצמכם, הרי נדמה לי שזה מספיק. ואולי מה תהיו זה כבר פחות חשוב" (גולדה מאיר).

מאת ענת ריבלין ישעיהו, ממונה על הבטיחות

מדריכת בטיחות במגזר הנשי-דתי-חרדי במוסד לבטיחות ולגיהות
צילום: מורן שמש

כמו כל עובד אחר בקבוצה. בצורה זו גם העובדים והמנהלים למדו להכיר ולקבל אותי".

כשאת מגיעה לשטח ומזהה בעיות, כיצד את מטפלת בהן?

"חוק החשמל מכתוב לנו כללים של ציוד מגן אישי, שלפעמים מתנגשים עם עולם הפרקטיקה וקשים ליישום. כדי לגשר על הפער, אני מנסה להסביר את הסכנות לעובדים ולדבר במושגים שכל עובד ומנהל יוכלו להבין, כדי שהחוק או התקנה יהיו הגיוניים יותר לאלו המחויבים בביצועם. עצם ההסבר, ההטמעה, האכיפה, המעורבות, ושילוב של כל אלה, יוצר הטמעה רחבה ונכונה. אפשר להשיג הרבה יותר אם מסבירים ומחנכים לבטיחות, מאשר אם מנחיתים ומענישים בלי להסביר, להטמיע ולעורר מודעות. המטרה היא להנגיש את הבטיחות, לחבר אותה למציאות ובכך להשיג סביבת עבודה בטוחה יותר לכלל העובדים".

מה את עושה כשמהו אינו תקין או אינו מתבצע על פי הנהלים?

"זה תלוי בחריגה או בעברה שהתבצעה. באופן כללי, כגודל האסון שהיה עלול להתרחש כך תהיה עוצמת התגובה שלי. אם העובדים מקבלים "על הראש" ונשלחים לצורך העניין לוועדת משמעת הם יקבלו זאת בהבנה. הם מבינים שאנחנו פה כדי לשמור על חייהם ובכך אין פשרות".

איך מתייחסים אליך קולגות גברים במהלך העבודה?

"נדמה לי שכיוון שאינני מתנשאת, גם הם מקבלים אותי בצורה דומה ואין משמעות לעובדה שאני אישה. אינני חושבת שכאישה הבאתי עמי לעבודה משהו שונה.

עובדי הבטיחות ושאר העובדים מצויים ביחסי חברות טובים אלו עם אלו, וכך גם אני איתם. במידת הצורך, יודעים להפריד חברות מעבודה. גם אם בתחילה הייתה קבוצה מהדור הישן שהתקשתה 'לבלוע' אותי, הרי שכיום לאחר ההיכרות, הם מקבלים אותי כשווה בין שווים, מעריכים ומכבדים".

מדוע לדעתך אין יותר נשים שעוסקות בבטיחות?

"השטח נתפס פעמים רבות בעיני נשים כלא-נעים, קשה ואולי בלתי מתאים לצורכיהן הבסיסיים. אני אישית אוהבת מאוד להיות בשטח, לעשות את העבודה האמיתית שלשמה החברה הזו קיימת.

אני מרגישה שעבודתי היא סוג של שליחות - להגן על חייהם של העובדים בעודם מקימים, מתקנים ומשמרים את רשת החשמל של מדינת ישראל, כדי שיחזרו הביתה בריאים ושלמים. ■

תעודת זהות

שם: מורן שמש

תואר: מהנדסת תעשייה וניהול

תפקיד: ממונה על הבטיחות במחוז ירושלים

של חברת החשמל

גיל ומצב: בת 38, נשואה + 4, מתגוררת בירושלים

ספרי על היחידה ועל תפקידך בה.

"זה כשנה שאני עובדת במחלקת הבטיחות הארצית של חברת החשמל, כממונה על הבטיחות במחוז ירושלים, בצוות של שלושה ממונים.

אני מגיעה מוקדם בבוקר למשרד, ולאחר עבודות משרד שגרתיות יוצאת לשטח עם כל הצמ"א הנדרש. אנחנו, שלושת הממונים, אחראים לעבודתם של כ-400 עובדים.

לעובדים יש חוברת הדרכה, המקבילה ל"פנקס כללי", המצוי באתרי הבנייה, ובה כותבים את תדריך הבטיחות, מחתימים את העובדים, עוברים על תוכנית העבודה או על התקלה והבדיקות שיש לבצע וחותמים.

במסגרת תפקידי אני שותפה בוועדות בטיחות. אנו מגיעים לוועדות בטיחות הקשורות למחלקות השונות במרחב ירושלים. הוועדות מתקיימות באתרים בכל הארץ, ועל אחד הממונים להיות נוכח בכל ישיבה, בעוד שאר אנשי הצוות עורכים ביקורים בשטח".

איך הגעת לעיסוק בבטיחות?

"בהכשרתי כמהנדסת תעשייה וניהול עבדתי תשע שנים בתחום שנחשב אקדמי - הערכות סטטיסטיות. זו עבודה על מערכות דיווחים. חיפשתי דרך לעבור לנישה הקשורה יותר בביצוע.

התחלתי ללמוד בקורס טכנאי חשמל ובמהלך הקורס הכרתי את אנשי השטח.

באמצעות הקורס נפתח בפניי צוהר לעולם שלם שלא הכרתי - עולם החשמל. אז הבנתי שעשיתי את הצעד הנכון. בכל יום אני לומדת חלק מעולם שלם וכולל, אשר מרתק אותי באופן אישי. תפקיד ממונה בטיחות חייב להיות קשור לשטח, להבנה אמיתית של מהות העבודה. עם קבלת התפקיד ועם הבנה ברורה שעלי לחוש את הבורג בראש העמוד, את מתיחת התיל וכו', יצאתי לקורס מטפסי תרנים ולאחר מכן עשיתי סבב במחלקות הביצוע. בסבב עבדתי על העמודים, בבורות, בתחנות ובארונות החלוקה,

